

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 310/2021
25.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Златана Куртовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару 5К.бр. 1009/19 од 10.11.2020. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1-15/21 од 27.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 25.03.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Златана Куртовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару 5К.бр. 1009/19 од 10.11.2020. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1-15/21 од 27.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару 5К.бр. 1009/19 од 10.11.2020. године, окривљени АА и окривљени ББ, поред окривљеног ВВ, оглашени су кривим да су извршили по једно кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, изречене су им условне осуде и то тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по 2 месеца и истовремено одређено да се наведене казне неће извршити уколико окривљени у року од 1 године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1-15/21 од 27.01.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених ВВ, ББ и АА и пресуда Основног суда у Новом Пазару 5К.бр. 1009/19 од 10.11.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда заједнички бранилац окривљеног АА и окривљеног ББ, адвокат Златан Куртовић, поднео је захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијане пресуде преиначи тако што ће одбити

оптужбу ОЈТ у Новом Пазару Кт бр. 899/19 од 03.12.2019. године у односу на окривљене.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и, у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Златана Куртовића је неоснован.

Бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева нумерише повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Међутим, у образложењу захтева наводи да су побијаном правноснажном пресудом окривљени АА и окривљени ББ оглашени кривим за по једно кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, а да је првостепени поступак вођен по оптужби ОЈТ у Новом Пазару поднетој против ових окривљених због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, које се гони по службеној дужности. Даље се наводи да, оштећени није поднео кривичну пријаву против окривљених било којем надлежном органу у року предвиђеном за подношење приватне тужбе, а изјавом датом у првостепеном поступку да се придружује кривичном гоњењу против окривљених не може се пролонгирати законски, односно преклузивни рок. По ставу одбране, како оштећени није против окривљених поднео кривичну пријаву надлежном органу, тако нису били испуњени законски услови за добијање његовог статуса овлашћеног тужиоца односно приватног тужиоца за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ за које су окривљени оглашени кривим према правноснажној пресуди.

На описани начин, по ставу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног у суштини указује на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, а које наводе, Врховни касациони суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је Основни јавни тужилац у Новом Пазару дана 03.12.2019. године поднео оптужни предлог Кт. бр. 1130/19 против окривљеног ББ и АА због постојања основане сумње да су као саизвршиоци извршили кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, заједно са окривљеним ВВ, код ког оптужења је остао до краја поступка. У првостепеном поступку који је вођен по наведеном оптужном предлогу јавног тужиоца окривљени ББ и АА су пресудом Основног суда у Новом Пазару 5К.бр. 1009/19 од 10.11.2020. године, оглашени кривим да су извршили по једно кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, те су им изречене условне осуде.

Наиме, првостепени поступак је вођен по оптужном предлогу Јавног тужиоца поднетом због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које се гоњење предузима по службеној дужности и при том оптужном предлогу је надлежни јавни тужилац остао до окончања првостепеног поступка. Оштећени је након критичног догађаја примљен у Медицински центар Нови Пазар на пријемно Хирушко одељење, где су дошли полицијски службеници које је

оштећени обавестио о критичном догађају, а дана 11.10.2019. године испитан је у својству сведока пред ОЈТ у Новом Пазару и том приликом се изјаснио да се придружује кривичном гоњењу против окривљених и истиче имовинскоправни захтев.

Одредбом члана 65. став 2. ЗКП прописано је да се приватна тужба подноси у року од 3 месеца од дана када је оштећени сазнао за кривично дело и осумињиченог, а ставом 3. истог члана прописано је да ако је оштећени поднео кривичну пријаву или предлог за кривично гоњење, а у току поступка се утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по приватној тужби, пријава, односно предлог сматраће се благовременом приватном тужбом ако су поднети у року предвиђеном за приватну тужбу. Дакле, у смислу цитираних одредби, оштећени је током првостепеног поступка имао својство потенцијалног овлашћеног тужиоца за случај одустанка јавног тужиоца од кривичног гоњења или ако се током поступка утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по приватној тужби.

Врховни касациони суд налази да је оштећени изјавом датом полицијским службеницима којом их је обавестио о критичном догађају, као и изјавом датом дана 11.10.2019. године када је испитан у својству сведока пред ОЈТ у Новом Пазару, којом приликом се изјаснио да се придружује кривичном гоњењу против окривљених и истиче имовинскоправни захтев, дакле, у року предвиђеном за подношење приватне тужбе и изјавом датом у првостепеном поступку да се придружује кривичном гоњењу окривљеног, јасно изразио своју вољу за кривични прогон окривљених.

С тога, у ситуацији када се спроведе кривични поступак по оптужном акту јавног тужиоца за кривично дело које се гони по службеној дужности, те суд након одржаног главног претреса на основу утврђеног чињеничног стања оцени да се у радњама окривљеног стичу законска обележја кривичног дела које се гони по приватној тужби, изјава оштећеног дата у кривичном поступку да се придружује кривичном гоњењу, по оцени овога суда, сматраће се изјавом за настављање поступка за кривично дело за које се гони по приватној тужби.

При томе, Врховни касациони суд указује да у конкретној ситуацији оштећени није ни био у могућности да поднесе приватну тужбу за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ за које се кривично гоњење предузима по приватној тужби, јер је првостепени поступак од почетка до окончања вођен по оптужном предлогу јавног тужиоца за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ (које у себи конзумира наношење лаке телесне повреде), а које се гони по службеној дужности.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић